

Skandinaviens Stjerne

NR. 2

FEBRUAR 1956

105. ÅRGANG

*Aalborg grens kirkebygning.
Indviet i 1907.*

SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR
JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 2

FEBRUAR 1956

105. årg.

SKANDINAVIENS STJERNE udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er kr. 8.50 i Danmark og \$ 2.00 i U. S. A. Betaling kan ske gennem postgiro 333.38 til

CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F.

Junius M. Sorensen,
missionspræsident,
ansvarshavende red.

Mary Kaiser,
redaktør

INDHOLDSFORTEGNELSE:

Fra missionens præsidentskab	39
Tak!	40
Fasteoffer	41
Den danske mission	43
Fem generationer	53
Grenskonferencerne	54
Nyt fra hjælpeorganisationerne	55
Kredslærerindernes budskab	60
Kredslærernes budskab	61
Fra missionsmarken	63

Har De husket at forny Deres abonnement på Stjernen?

Prisen for et helt år er kr. 8,50 i Danmark, og \$ 2.00 i udlandet, frit tilsendt. I Danmark bedes beløbet venligst indbetalt på postgirokonto nr. 333.38, CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F. Husk på talonen at skrive »Stjernen«.

Fra missionens præsidentskab.

Jeg tror, dette er den sidste artikel, jeg vil have det privilegium at skrive til Stjernen, før jeg rejser hjem, så jeg vil gerne, at søskende i den danske mission skal vide, at jeg er så taknemmelig mod vor himmelske Fader for den lejlighed, jeg har haft til at træffe og komme i nær kontakt med alle de gode mennesker, som har sluttet sig til kirken her i Danmark.

Jeg er sikker på, at jeg med sandhed kan sige, at de folk, som har anerkendt evangeliet og efterlever dets principper, er de bedste. De har måske ikke været det den gang, de modtog evangeliet, men mormonismens lærdomme har forandret deres liv, indtil de praktisk talt er i en anden verden.

Det har været temmelig forbavsende for mig at se, hvor villig størstedelen af menneskene er til at være ærlige, til at gøre godt mod deres medmennesker, til at tro på Kristus og følge hans lærdomme. Det er sommetider meget vanskeligt at overbevise folk om, at de ikke har ret.

Det har været en glæde for mig at belære folk og lede deres liv i overensstemmelse med evangeliets lærdomme. Jeg har lært, at sand lykke kun består i at gøre godt. Når vi omvender mennesker til evangeliet, og de forbliver trofaste og flittige i kirken, er det vidunderligt at se den fremgang og udvikling, de får. Det fylder vor sjæl med glæde, og det er den glæde, som Kristus mente, da han sagde, at hvis vi arbejder hele vort liv og blot frelser een sjæl, hvor stor skal da vor glæde i himlen blive.

Om jeg nu blot kan sige nogle få ord, som kan blive midlet til, at en eller anden forbliver trofast eller får forståelsen af det ansvar, der hviler på os, efter at vi har modtaget evangeliet. Intet bliver os påtvunget, selv efter at vi har modtaget evangeliet, vi kan gøre som vi selv vælger, vi kan fortsætte og leve retskaffent, eller vi kan falde fra, men med mindre vi adlyder loven, kan vi ikke modtage velsignelserne, så lad os ikke bedrage os selv og vente noget for intet.

Hvor mange gange sagde Kristus, at vi må være trofaste hele vort liv? Vi må holde hans bud og være trofaste til enden. Vi må holde os selv rene og uplettet fra verdens synder. Husker De, hvad Mormons Bog siger om kærlighed? Hvis vi ikke har den kærlighed, som Moroni taler om, er vi intet. Men alle, som har den kærlighed, som er Kristi rene kærlighed, skal holde ud til enden, og det vil være vel med alle, som er i besiddelse af den i de sidste dage, og det skal gå dem godt.

Vi indgik pagt med Herren, og han venter, vi skal være sande overfor den pagt. Læs 136. afsnit i Lære og Pagter, og se, hvad Herren venter, vi skal gøre. Han siger der, at vi må adlyde alle åbenbaringerne fra Adam til vore dage, men det er ikke svært, det er lettere at gøre godt end at gøre ondt.

Vi må ikke tro, at Herren vil påtvinge os noget, han vil blot vise os den fuldkomne måde at leve livet på. Han vil blot fortælle os, at vi skal følge ham og blive ham lig, og hvis vi ønsker at gå derhen, hvor han er, må vi blive ham lig.

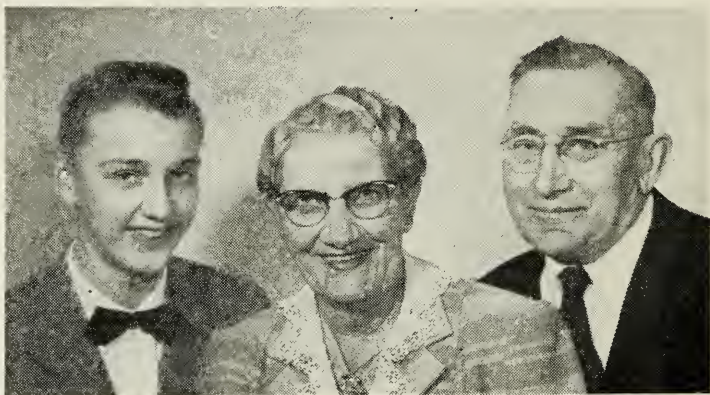
Folk i verden i dag er verdslige, de er ikke som Kristus. De venter, at mange af dem vil gå derhen, hvor han er, men de vil aldrig komme derhen, med mindre de bliver ham lig, og den

eneste måde, som de eller vi kan blive som han, er ved at adlyde og efterleve den evangeliets plan, som Kristus har opstillet, da han var her på jorden.

Mine kære brødre og søstre, lad os forstå og kende denne ening: Jesu Kristi evangelium er blevet gengivet; det er *sandt* som det indeholdes i Bibelen, Mormons Bog, Lære og Pagter og Den Kostelige Perle. Skam Dem ikke over det, efterlev det, og Deres frelse er sikker, og hvis vi ikke mødes på denne jord igen, vil vi mødes i Guds celestiale rige.

Dette er mit vidnesbyrd til alle, husk det, og må Herren være med Dem.

Junius M. Sorensen, missionspræsident.

Tak!

Da missionspræsident Junius M. Sorensen og søster Mary G. Sorensen nu snart skal forlade os, ønsker missionærer, søskende og venner at sige hjertelig tak til Dem og David for den tid, De har virket her i den danske mission, for det store arbejde, De har udført, og for den utrættelige iver De har vist, for at arbejdet kunne gå fremad, og det er gået fremad. — Vi nævner f. eks. bygning og indvielse af dejlige kirkebygninger i Odense, Randers og Amager, indvielse af byggegrunde til 2 kirker mere, nemlig Aarhus og Skive, — besøg af apostel Henry D. Moyle og Spencer W. Kimball, Tabernakelkorets koncert i København, — en dejlig tur sammen med missionærer og en del søskende til indvielse af templet i Schweiz og anledning til at føre de første af danske søskende gennem templet. — Også tænker vi på organiseringen af ældsters kvorum i missionen og udsendelse af missionærer til Færøerne. — Den travle arbejdstid i Danmark vil sikkert komme til at stå for jer i et lysende skær med mange gode minder, og vi i Danmark siger jer tak for al venlighed og kærlighed.

Må Gud bevare jer på jeres rejse hjem og i fremtiden, og må Han velsigne jer og jeres kære med sine rigeste velsignelser.

FASTE-OFFER

Præsident David O. McKay har længe været en forkæmper for vigtigheden af at faste og af at yde fasteoffer i Kirken. Så tidligt som i 1915 udtalte han sig om dette emne ved en General-konference, som blev holdt i Tabernaklet i april måned i det år, og han har gjort det mange gange siden den tid.

Vi tillader os at citere følgende fra hans tale i 1915:

»Vi opfordres til, som en Kirke, at faste en gang om måneden — at afstå fra at spise fra lørdag aften til søndag aften. Kravet er, at alle medlemmer af Kirken faster den dag, overværer deres møder, særlig nadvermødet, og i overensstemmelse med Guds åbenbaring ofrer deres gaver og sakramenter og beder til Gud. Vi opfordres endvidere til at give værdien af disse to måltider til gavn for værdige fattige i grenen. Der er ikke fastsat noget bestemt beløb; det overlades frivilligt til enhver at give det, som han mener, han bør give, så grensforstanderen har tilstrækkelige midler i hænde til at hjælpe dem, som trænger dertil.

Det er en ganske enkel, lille ting, og ved første tanke synes der ikke at være megen magt til frelse i det, men ligesom alle andre principper og ordinancer i Jesu Kristi evangelium er det forbundet med livets og frelsens fundamentale principper. Det er derfor, jeg ønsker at henlede de præsiderende autoriteters så vel som de helliges opmærksomhed på vigtigheden af at leve mere op til dette krav i fremtiden, end de har gjort i fortiden. Lad os se, hvad det betyder.

Hvis vi giver grensforstanderen værdien af to måltider en gang om måneden, bliver vi såvist ikke fattigere økonomisk, end vi ville blive, hvis vi havde fortæret disse to måltider, som vi plejer at gøre. Der kan ikke blive noget tab for vor egen familie finansielt, og vi har ydet i hvert fald en skærv til lindring af sult, måske nød, i et hjem, som er mindre heldigt stillet, mindre velsignet end vi selv. Der er intet økonomisk tab for os, intet menneske bliver fattigere, intet menneske bliver berøvet en eneste velsignelse, intet barn bliver berøvet noget, som det ville have haft, hvis det havde afstået fra at yde dette lille bidrag. Økonomisk er derfor ingen, som giver det, på nogen måde blevet fattigere.

Fysisk har vi det bedre, hvis vi afstår fra at spise i hvert fald een gang om måneden, end vi ville have det, hvis vi regelmæssigt spiser tre måltider om dagen. Jeg husker, at jeg har læst en udtalelse fra en af vore ledende idrætsfolk, som under sin træning iagttog virkningen, når han spiste tre regelmæssige måltider om dagen, derefter når han spiste to måltider om dagen, og endelig når han spiste eet måltid daglig, og han kommer til den slutning, at hvad han angår, spiste han for meget, når han spiste tre måltider om dagen, og når han gjorde det, fandt han det nødvendigt at faste til regelmæssige tider for at holde sig i den form, som han havde, når han spiste mere sparsomt.

Der er endnu en velsignelse, og her tror jeg ligger den stærkeste faktor, den mest frelsende kraft i dette krav om en fastedag. Hvad vore unge mennesker behøver, hvad hver mand og hver kvinde i denne verden behøver for at holde sig fri og uplettet fra verdens synder, er selvbeherskelsens kunst. Hvert enkelt menneske skulle flittigt øve selvbeherskelse. Det kommer ikke altsammen på een gang. »Naturen betaler aldrig kontant som et hele«, siger William George Jordan. Dens betalinger ydes altid i små portioner.

En eller anden siger måske: »Ja, det er ikke meget; jeg kan ikke indse, hvorledes det at afstå fra at spise regelmæssigt en gang om måneden kan give mig nogen selvbeherskelse«. Det gør det imidlertid. Det er en af de bedste lektioner, som voksne så vel som børn kan praktisere. Appetitten kalder, der er en inderlig længsel, og den naturlige tendens er at give efter.

Lær barnet at beherske appetitten. Lær barnet det, ikke hårdt, men venligt, med Herrens Ånd, med den ånd, i hvilken åbenbaringen blev givet, og De vil se, at når disse lektier om afholdenhed i barndommen kommer daglig til Deres lille dreng, vil de ubevidst i hans lille sjæl indpode den magt, som kan frelse ham fra at falde i ulykke en eller anden gang, når han af ungdommens ild bliver drevet til selve randen af ødelæggelsens afgrund. Så er det tiden, hvor han vil behøve selvbeherskelse, og så har han den. Mennesker, som har studeret dette princip, henstiller, at vi burde tage en sådan lektie som denne ikke blot ugentlig eller månedlig, men daglig.«

Fra The Church News.

Hvem er viis? — Den der lærer af enhver!

Talmud.

EFTERLYSNING!

Til indbinding mangler vi nogle eksemplarer af *Stjernen* for januar, juli, august og oktober 1955, som alle er fuldstændig udsolgt.

Såfremt der er nogle abonnenter, der er i besiddelse af de pågældende numre og ikke selv har brug for dem, vil vi være taknemmelige for at få lov til at købe dem. De kan blot sende dem til »Skandinaviens Stjerne«, Priorvej 12, København F., og vi skal da sende betalingen plus den udlagte porto til Dem. På forhånd tak for hjælpen!

Redaktionen.

Den danske mission.

Vi bringer i dette nummer en samlet, illustreret fortegnelse over missionspræsidentskabet og samtlige missionærer, der for tiden arbejder i den danske mission. Missionærerne er ordnet efter distrikter, så det vil være let for søskende og venner at finde de missionærer, der arbejder i deres distrikt.

Fortegnelsen er udarbejdet pr. 15. januar 1956.

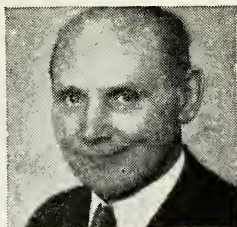

Missionspræsident
Junius M. Sorensen.

Missionspræsidentens
hustru,
Mary G. Sorensen.

Missionspræsidentens rådgivere:

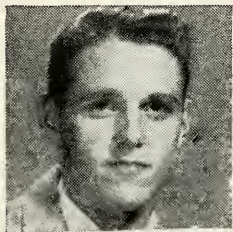

Ejnar Nielsen,
Esbjerg,
1. rådgiver.

Grant R. Ipsen,
fra Malad, Idaho,
2. rådgiver

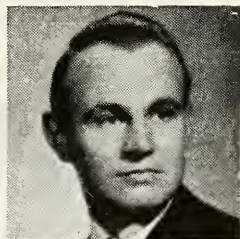
Missionens hovedkontor i København:

Merwyn Gene Lamb
fra Provo, Utah,
missionssekretær.

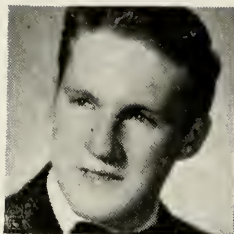

Darlene J. Peterson
fra North Hollywood,
Californien,
assisterer på missions-
kontoret.

Gilbert T. Olsen
fra Logan, Utah, arbej-
der på missionskontoret.

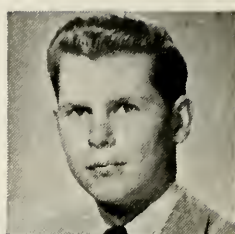
København distrikt:

Charles K. Cochrane
fra Tooele, Utah,
distriktspræsident,
København distrikt.

Marion N. Davidson
fra Evanston, Wyoming,
præsident for søndags-
skolen og Primarys ho-
vedbestyrelser.

Glenn A. Smith
fra Brigham City, Utah,
præsident for G. U. F.s
hovedbestyrelse.

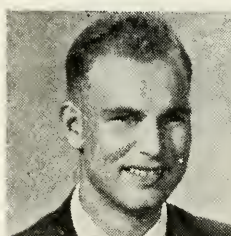
Inger M. Fischer
fra Hobro, arbejder i Kø-
benhavn.

Ruth H. Henrickson
fra Ogden, Utah, arbej-
der i Amager gren.

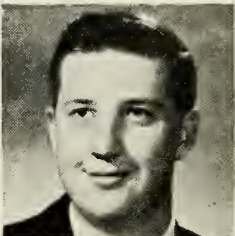
Helen Borgholthaus
fra Payette, Idaho, ar-
bejder i Amager gren.

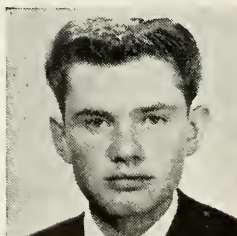
Karl P. Woolsey
fra Salt Lake City, Utah,
arbejder i København.

Rodney K. Fabricius
fra Newton, Utah, arbej-
der i København.

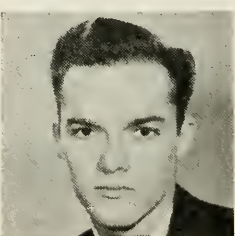
Laurel D. Madsen
fra Lehi, Utah, arbejder
i København.

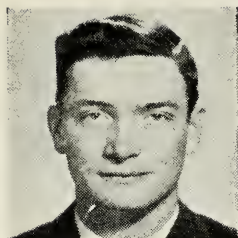
Royle E. Johnson
fra Pleasant Grove, Utah,
arbejder i København.

Gale R. Jensen
fra El Cerrito, Californ-
ien, arbejder i Køben-
havn.

MacLynn O. Madsen
fra Boise, Idaho, arbej-
der i København.

Wilbur Neil Jensen
fra Logan, Utah, arbej-
der i København.

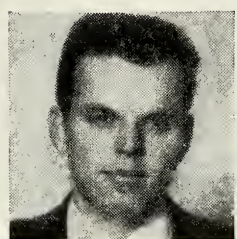
William J. Murri
fra Pocatello, Idaho, ar-
bejder i København.

Clarence G. Jensen
fra Huntsville, Utah, ar-
bejder i København.

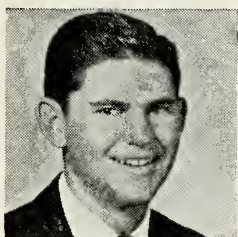
Howard D. Christensen
fra Burley, Idaho, arbej-
der i København.

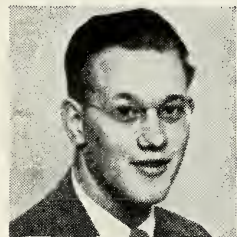
James P. Madsen
fra Oroville, Californien,
arbejder i København.

Freddy Dean Neal
fra Woods Cross, Utah,
arbejder i Amager gren.

Robert A. Bryson
fra Vernal, Utah, arbej-
der i København.

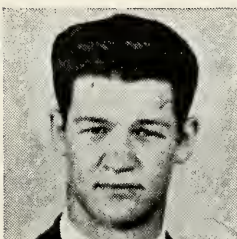
Ronald O. Harris
fra Vernon, Utah, arbej-
der i Amager gren.

Allen I. Kidd
fra Salt Lake City, Utah,
arbejder i Amager gren.

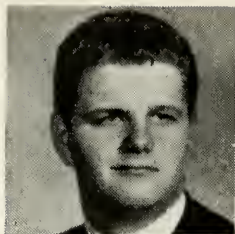
Gary L. Jensen
fra Sacramento, Californien,
arbejder i Amager gren.

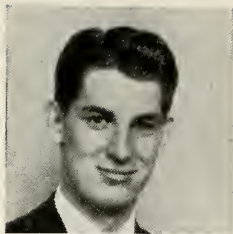
Bryce A. Jackman
fra Salt Lake City, Utah,
arbejder i Amager gren.

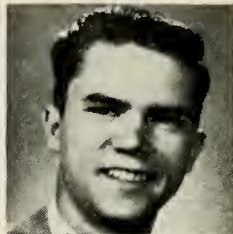
Robert L. Baldwin
fra Coneord, Californien,
arbejder i Slagelse.

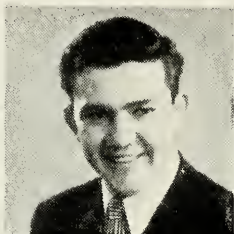
Ralph L. Nielsen
fra Los Angeles, Californien, arbejder i Slagelse.

David N. Morrell
fra Brigham City, Utah, arbejder på Bornholm.

Grant M. Radmall
fra Pleasant Grove, Utah, arbejder på Bornholm.

Charles H. Madsen
fra Price, Utah, arbejder på Færøerne.

Chester Hal Rasmussen
fra Mantua, Utah, arbejder på Færøerne.

Aalborg distrikt:

Anna og Enoch Henriksen
fra Salt Lake City, Utah, distriktspræsident, Aalborg distrikt.

Gerald L. Hacker
fra La Habra, Californien, arbejder i Aalborg.

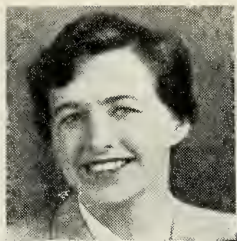
David A. Hansen
fra Ephraim, Utah, arbejder i Aalborg.

H. Wayne Schow
fra Preston, Idaho, arbejder i Aalborg.

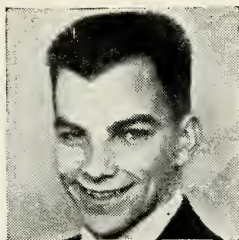
Ronald R. Jensen
fra Salt Lake City, Utah, arbejder i Aalborg.

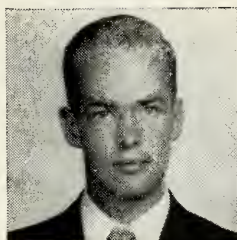
Margit Christiansen
fra Salt Lake City, Utah,
arbejder i Aalborg.

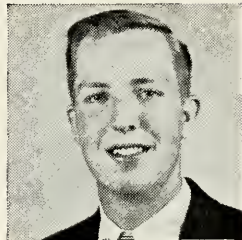
Pauline Jensen
fra Brigham City, Utah,
arbejder i Aalborg.

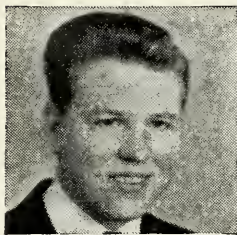
Harris N. Done
fra Los Angeles, Californien,
arbejder i Aalborg.

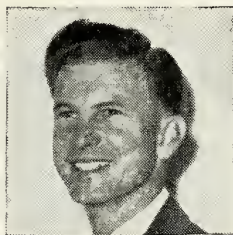
Victor W. Jorgensen
fra Boise, Idaho, arbejder
i Aalborg.

Grant R. Hansen
fra Salt Lake City, Utah,
arbejder i Frederikshavn.

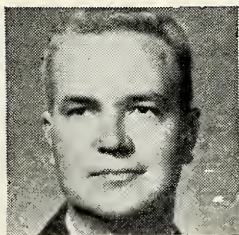
A. Gary Anderson
fra Ephraim, Utah, arbejder
i Hjørring.

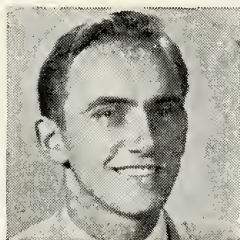
William D. McBride
fra San Bernardino, Californien,
arbejder i Hjørring.

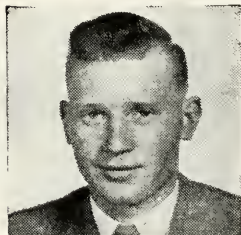
Marius A. Christensen
fra Tremonton, Utah, arbejder
i Frederikshavn.

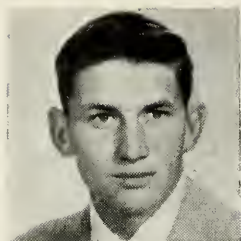
Neldon M. Oborn
fra Tooele, Utah, arbejder
i Hjørring.

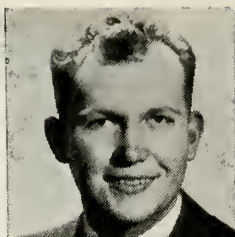
Tagg B. Hundrup
fra Salt Lake City, Utah,
arbejder i Hjørring.

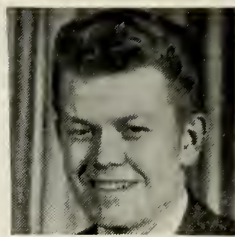
Franklin O. Nielsen
fra St. Johns, Arizona,
arbejder i Viborg.

Robert M. Nielson
fra Richfield, Utah, arbejder i Viborg.

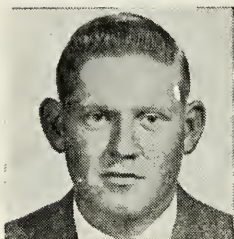

Jeremy C. Sorensen
fra Burbank, Californien, arbejder i Skive.

Holger B. Tyghsen
fra Raymond, Alberta, Canada, arbejder i Skive.

Aarhus distrikt:

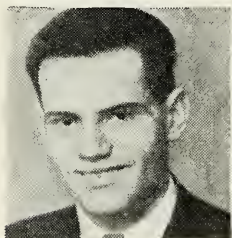
Blaine P. Jensen
fra Boise, Idaho, distriktspræsident, Aarhus distrikt.

Henry Larsen og Agnes Marie Larsen,
grensforstander, Aarhus gren.

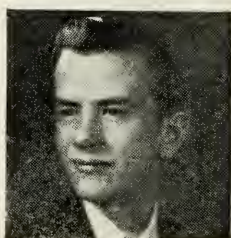
Rasmus Jensen
fra Randers, grensforstander, Herning gren.

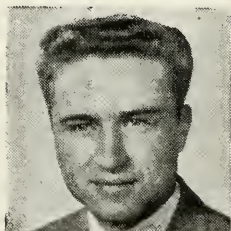
Juan S. Hansen
fra Monticello, Utah, grensforstander, Randers gren.

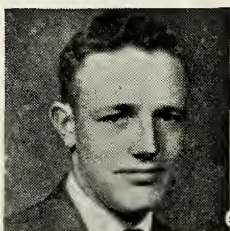
Floyd A. Nelson
fra Santaquin, Utah, arbejder i Aarhus.

Brenton A. Pack
fra Salt Lake City, Utah, arbejder i Aarhus.

Norman E. Petersen
fra Fielding, Utah, arbejder i Aarhus.

Galen D. Tirrell
fra Terretton, Idaho, arbejder i Aarhus.

Don C. Barg
fra Salt Lake City, Utah, arbejder i Aarhus.

Helen Lamprecht
fra Blackfoot, Idaho, arbej-
der i Aarhus.

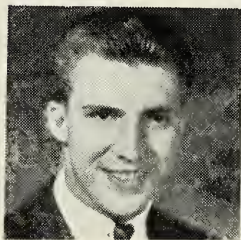
Margaret R. Andersen
fra Grover, Wyoming,
arbejder i Aarhus.

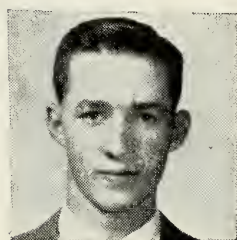
Roy E. Christensen
fra Copperton, Utah, ar-
bejder i Aarhus.

Allen R. King
fra Rupert, Idaho, arbej-
der i Aarhus.

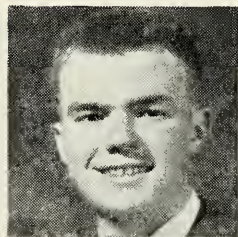
Vaughn R. Rasmussen
fra Sandy, Utah, arbej-
der i Herning.

William K. Hansen
fra Twin Falls, Idaho,
arbejder i Horsens.

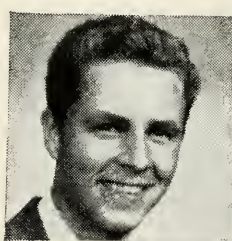
*Voldemar og Anna
Christensen*
fra Salt Lake City, Utah,
arbejder i Horsens.

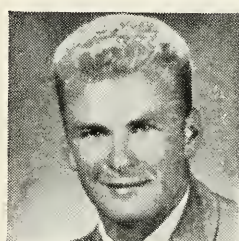
Evan E. Thomsen
fra Salt Lake City, Utah,
arbejder i Horsens.

Dale A. Hammond
fra Idaho Falls, Idaho,
arbejder i Randers.

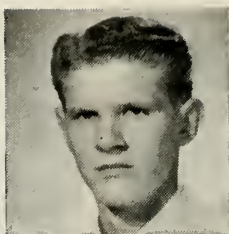
Juel D. Gregersen
fra Pocatello, Idaho, ar-
bejder i Randers.

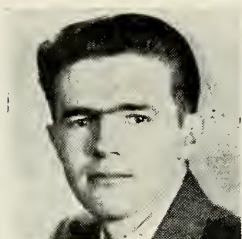
J. Tex Johnson
fra Richmond, Utah, ar-
bejder i Randers.

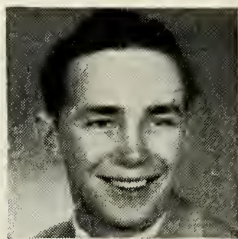
Paul C. Burgoyne
fra Salt Lake City, Utah,
arbejder i Silkeborg.

Glenn C. Baugh
fra Logan, Utah, arbej-
der i Silkeborg.

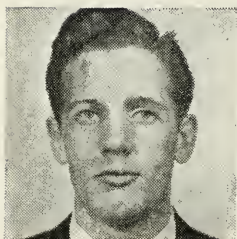

William Keith Mortensen
fra Delta, Utah, arbejder
i Vejle.

Milo D. Bowen
fra Driggs, Idaho, arbej-
der i Vejle.

Esbjerg distrikt:

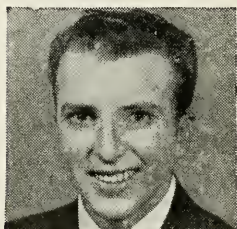
Gerald A. Jensen
fra Mantua, Utah, di-
strikspræsident, Esbjerg
distrikt.

William D. Loveless
fra Salt Lake City, Utah,
arbejder i Esbjerg.

Wayne H. Hansen
fra Lago, Idaho, arbej-
der i Esbjerg.

J. Paul Tegan
fra Burley, Idaho, arbej-
der i Esbjerg.

Alma DeVon Jensen
fra Grover, Wyoming,
arbejder i Esbjerg.

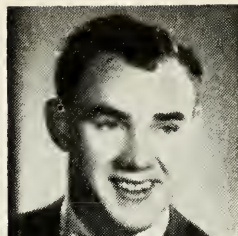
DeWayne L. Olsen
fra Howell, Utah, arbej-
der i Esbjerg.

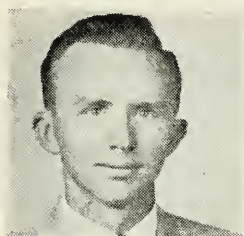
Maja Johanne Jensen
fra Aalborg, arbejder i
Esbjerg.

Joyce K. Jensen
fra Idaho Falls, Idaho,
arbejder i Esbjerg.

Howard R. Johnson
fra Provo, Utah, arbej-
der i Aabenraa.

Darrel C. Hintze
fra Salt Lake City, Utah,
arbejder i Aabenraa.

Paul M. Andersen
fra Peoa, Utah, arbejder
i Fredericia.

David J. Johnson
fra Las Vegas, Nevada,
arbejder i Fredericia.

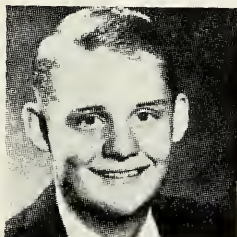
George E. Jensen
fra Salt Lake City, Utah,
arbejder i Kolding.

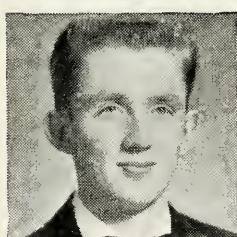
Tormod Andersen
fra Salt Lake City, Utah,
arbejder i Kolding.

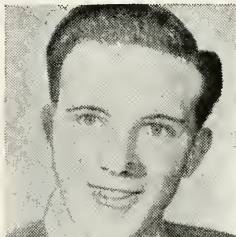
Lee K. Christensen
fra Los Angeles, Californien,
arbejder i Kolding.

Charles S. Broberg
fra Glendale, Californien,
arbejder i Kolding.

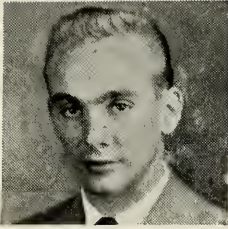

Grant J. Smith
fra Lewiston, Utah, arbej-
der i Varde.

Cal Juel Andreasen
fra La Canada, Californien,
arbejder i Varde.

Odense distrikt:

Marlin R. Anderson
fra Barnwell, Alberta,
Canada, distriktspræsident,
Odense distrikt.

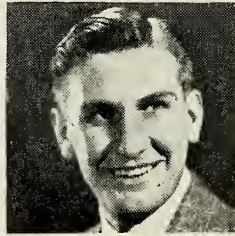
Gene K. Christiansen
fra Salt Lake City, Utah,
arbejder i Odense.

Gerald C. Henriksen
fra Smithfield, Utah, arbejder i Odense.

Phillip D. Anderson
fra Salt Lake City, Utah,
arbejder i Odense.

A. Leron Johnsen
fra Bear River City,
Utah, arbejder i Odense.

Boyd D. Friel
fra Springville, Utah,
arbejder i Odense.

Ingrid E. Dam
fra Salt Lake City, Utah,
arbejder i Odense.

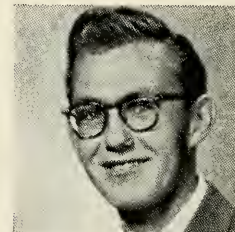
Thora Peterson
fra Provo, Utah, arbejder i Odense.

H. Stanley Hansen
fra Salt Lake City, Utah,
arbejder i Svendborg.

Arlo G. Jorgensen
fra Rigby, Idaho, arbejder i Svendborg.

G. Allen Eliason
fra Hyrum, Utah, arbejder i Nyborg.

Severin L. Sorensen
fra Sierra Madre, Californien, arbejder i Nyborg.

Fem generationer mormonkvinder

Fem nulevende generationer mormonkvinder, hvoraf den ældste endda er født i Danmark, må vist siges at være en sjældenhed! Vi synes derfor, billedet fortjener at komme i »Stjernen«, så meget mere som en broder til den unge moder på billedet, ældste Merwyn Gene Lamb, for tiden arbejder som missionssekretær i den danske mission. Tipoldmoderen, søster Olena Mareah Larsen, er født i Danmark den 15. februar 1860 og er altså nu 96 år gammel. Omkring 1880 rejste hun med sin mand til Utah, hvor de fik 5 børn; den yngste, oldmoderen på billedet, blev gift med en svensker, Anderson, og deres dat-

ter giftede sig med en englænder ved navn Lamb og er bedstemoderen på billedet. Den unge moder er knap 20 år gammel og blev gift for ca. halvandet år siden, hendes datter er altså tipoldebarn til den gamle søster Larsen.

Der var livskraft i de gamle pionerer, der emigrerede til Amerika!

Grenskonferencerne

Aalborg, 8. januar 1956.

Konferencen i Aalborg tog sin begyndelse lørdag aften med et muntert samvær, hvor der blev solgt desserter, og hvor der var optræden af missionærerne på scenen.

Søndagens første møde var præstedømsmødet, hvor distriktspræsident, ældste Enoch Henriksen, i sin tale omtalte nødvendigheden af at ære præstedømmet for derved at styrke Kirkens grundvold. Missionspræsident Junius M. Sorensen talte derefter ud fra L. & P. 94:19, »Præstedømmet holder nøglerne til Guds kundskab«.

Kl. 10,30 begyndte søndagsskolen, hvor børnene fremførte et program bestående af taler og sange. Tiden blev derefter overgivet til missionspræsidenten, som omtalte nødvendigheden af at bede, og bad os alle være mere ydmyge i vore bønner til Gud. Grensforstanderen, broder Sardus Sorensen, kom med nogle praktiske bemærkninger og kom ind på, at der burde gøres noget mere ved søndagsskolearbejdet for derved at styrke samarbejdet mellem de forskellige organisationer.

Om eftermiddagen var der funktionærmøde, hvor vi fik værdifulde instruktioner af missionspræsidenten, og hvor præsidenterne for organisationerne fik lejlighed til at fremføre deres rapporter om klasserne.

Søndag aften kl. 19,30 afholdtes gudstjeneste. Efter sang og bøn blev Kirkens autoriteter opretholdt. Vi hørte derefter en tale af søster Mary G. Sorensen, der udtrykte sin glæde over at have været i Danmark i 3½ år. Efter en sang af koret blev tiden overgivet til missionspræsident Junius M. Sorensen, som nu for sidste gang stod på talerstolen i Aalborg gren. Præsidenten talte om de sidste dages helliges ophøjelse. »Vi kan kun få en ophøjelse i Guds rige, hvis vi går til Herrens tempel og modtager de hellige ordinancer, og de, som ikke vil modtage dem som mand og hustru, kan ingenlunde få mulighed for at få en celestial herlighed«. Præsidenten sluttede sin tale med at bede Gud velsigne forsamlingen og bede medlemmerne være trofaste og holde ud til enden.

Alle konferencens møder var under præsidium af missionspræsident Junius M. Sorensen og under ledelse af grensforstander, broder Sardus Sorensen. Vi er alle taknemmelige for den gode ånd, som var tilstede under møderne, og beder til, at vi altid må have den hos os ved vore møder i fremtiden for derved at styrke vort vidnesbyrd om Guds sande Kirke her på jorden.

H. H.

Nyt fra hjælpeorganisationerne

Kvindelig hjælpeforening

Når vi går ind i et nyt år, er der mange, der venter, at en stor forandring skal ske i deres liv. De tror, at det nye år automatisk vil bringe dem megen lykke og held. Men vi opnår af hvert år og hver dag nøjagtig det, som vi lægger i det.

Vi kan ikke bygge et hus eller en bro af dårligt materiale og vente, at vi skal få et fuldendt resultat. Ingen husmoder venter et fuldendt måltid, hvis hun bruger dårlige ting, når hun tilbereder maden. Vi kan ikke opdrage et barn i et hjem, hvor der er utilfredshed, tilbøjelighed til at finde fejl, mangel på ærbødighed og kærlighed, og så vente, at barnet skal blive anderledes, når det bliver voksent.

Nogle mennesker siger, at verden er fuld af sorg og synd og er et meget ubehageligt sted at leve, men det er ikke verden, men de, som lever i den, der er årsag til disse ting. Herren skabte en smuk verden, hvor hans børn kunne bo, fyldt med skønhed, solskin og alt, hvad mennesket har brug for. Det er menneskene, som misbruger og ødelægger meget af det, som Herren har skabt. Der er givet os, som bor her, magt til at få noget smukt og nyttigt ud af livet. Vi kan ødelægge noget af verdens skønhed, eller vi kan skærme og bevare den, akkurat som vi kan gøre noget smukt og godt ud af det liv, vi har.

Vi burde se efter noget smukt hver dag. Livet har en måde at gengælde os på — enten vi søger det gode eller det onde, vil vi få godt eller ondt som belønning. Søg efter de smukke ting her i livet, hvis du ønsker sjælens skønhed, fordi vi mærkeligt nok begynder at vokse ligesom det, vi søger efter.

Vi beundrer en strålende, stjernefyldt himmel, men husk, den er lavet af mange små stjerner. En smuk skov er ikke et enkelt træ, men skabt af mange træer. Den smukke strand er lavet af mange millioner små sandpartikler, og det store blå hav er lavet af utallige vanddråber. Således er det med vort liv — det formes ikke på en dag eller en måned eller et år, men det kræver utallige venlige ord og utallige gode handlinger at skabe noget ædelt og godt ud af livet.

Livet kan være noget skønt og værdifuldt. Livet er værdifuldt, hvis vi daglig vokser i åndelig henseende. Livet er værdifuldt, hvis vi vokser i karakterskønhed og ædelhed. Livet er værdifuldt, hvis vi hver dag yder noget godt mod andre. Livet er værdifuldt, hvis vi går fremad i sandhed og retskaffenhed. Livet indeholder meget mere glæde og tilfredshed, hvis vi tænker mindre på os selv og mere på andre. Det betyder ikke, at vi skal søge efter at udføre store kæmpegerninger for menneskeheden, men vi skal drage fordel af de små ting, vi møder hver dag. Det kan være at tørre tårerne af det snavsede lille ansigt på et barn, som kom til skade under leg. Det kan være at lede en ung, som er kommet på afveje, ind på den rette vej. Det kan være

at give et smil eller et trøstende ord til en, der sørger. Dette er kun små ting, men det er det, livet består af. Det kræver utallige små ting at fuldende et liv i nytte, tilfredshed, glæde og ære, og et uværdigt liv, skabt af skam og bedrag, blev ikke dannet på en enkelt dag.

Ethvert menneske, som kommer her på jorden, ønsker lykke, og der er mange måder, hvorpå menneskene stræber efter denne lykke. Det er vigtigt, at vi tænker på at gøre vort bedste. Venlighed og påskønnelse fremmer lykken. At være lykkelig er ikke alene vort privilegium, men det er vor pligt. Enhver af os har magt til at give nogen lykke fra os, og det er vor pligt at gøre det. Lykke afhænger ikke af stor materiel rigdom, men af den rette åndelige indstilling.

Hver gang vi gør nogen lykkelig, har vi fordoblet lykken, fordi vi har hjulpet en anden og bragt lykke til os selv også. Hvis enhver ville gøre en god gerning hver dag, hvor meget smukkere og bedre ville verden ikke være! Enhver har noget, han kan dele med sin næste. Enhver kan dele et smil, og et smil koster intet. En digter sagde engang: »Hvis livet ikke er, som det skal være, hvis vennerne synes at svigte dig, når du mest trænger til dem, hvis smilene forsvinder og latteren er forbi, hvis du har tvivl og frygt, og verden synes kold og uvenlig — så søg svaret hos dig selv, fordi lykken kommer indefra«. Hvis vi venter et venligt håndtryk fra dem omkring os, må vi selv udstrække en venskabshånd.

Vi, som er medlemmer af denne vidunderlige Kirke, er i sandhed et velsignet folk. Evangeliet giver livet mening. Det lærer kun, hvad der er godt for menneskene, og det som kan bringe glæde, ikke blot i dette liv, men gennem evighederne. Evangeliet er Guds plan til hans børn, det er den eneste måde, hvorpå vi kan opnå virkelig glæde og lykke. Det er en klart afstukket vej, som vi skal følge. Det er ikke en vanskelig vej at følge; hvis vi hver dag vil gøre, som vi bliver belært om, behøver vi ikke at frygte morgendagen. Det mest vidunderlige af det hele er: Det bringer kun glæde, fred og tilfredshed til dem, som efterlever det. Det er den måde, som vi alle kan leve på, et liv, hvor vi kan dele med hinanden og elske hinanden.

Må vi alle være mere klare over, at hvis vi ønsker lykke og glæde, må vi begynde med os selv og udstråle lykke. Hvad vi lægger ind i livet, vil blive givet tilbage til os i fuldt mål.

Mary G. Sorensen,

Kvindelig hjælpeforenings hovedbestyrelse.

Søndagsskolen

Erfaringen er stadig den bedste lærer.

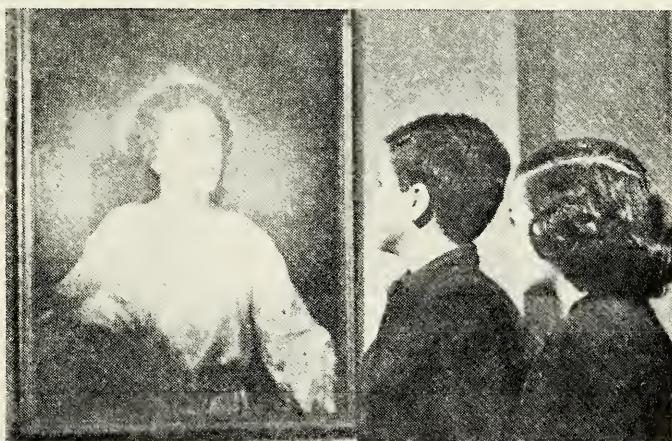
Tror De, Deres undervisning om moral og åndelighed bærer frugt? Resultatet af al religiøs undervisning skulle blive et vidnesbyrd om Kirkens guddommelighed og et ønske om at tjene efter den overbevisning. At undervise er ikke bare en handling; det er en oplysningsproces, der skulle bevæge andre til at leve et godt liv.

Standser De ikke sommetider op og spørger Dem selv: Hvad er egentlig jeg, at jeg skal undervise disse elever? Eller man spørger: Har jeg nu præsenteret denne lektie således, at de, der hørte på det, fik lyst til at leve evangeliets principper bedre, end de har gjort før? Sådant, som Mesteren ville have fremført den? Vi mener, at det er meget vigtigt, at eleverne får det ud af lektien, som det var meningen, de skulle have, og som den har tænkt sig, der har forfattet den. Når vi har fremført en beretning fra Det gamle Testamente eller fra Kirkens historie, spørger vi så os selv, om vi nu har givet den til eleverne på en måde, så de forstår at bruge dens lærdomme i deres daglige liv?

Min tanke er, mine brødre og søstre, at for at vi kan give vore klasser noget, der kan blive af betydning for dem, må vi selv være overordentlig stærke i evangeliet. Vi må forstå, at netop *vi* må være nogle af de stærkeste medlemmer i grenen; vi må i mere end een forstand holde øjnene åbne, så vi kan se, hvor vi skal sætte ind for at give vore klasser det, de trænger til, og så vi kan påvirke dem til at blive gode.

Tænk, hvor megen lykke vi kan opnå, hvis vi indvier os selv til at tjene evangeliet, eller når vi kan glemme os selv længe nok til at se, hvor vi kan hjælpe en broder og søster. »En lærers arbejde rækker helt ind i evigheden; han kan aldrig vide, hvor eller hvornår hans indflydelse standser.«

Hvis vi føler med os selv, at der er noget, vi mangler, så har vi her nogle få gode anvisninger fra The Instructor, dec. 1953 side 375: »Hvis du vil have et vidnesbyrd om Mormons Bog, så læs den, undervis fra den. Hvis du har dine tvivl med hensyn til tiendebetaling, så prøv at betale tiende! Hvis du ønsker de åndelige rigdomme, du kan få

Når Deres elever forlader klassen, er de så mere villige til at følge Kristi eksempel?

gennem bøn, så bed! Bank på, og der vil blive lukket op for jer.« Vi har fået befaling om at overvære nadvermøderne for at få åndelig næring, eller vi vil komme til at fornægte troen. De, som afslår at være med til de her omtalte ting, får ingen nyttige erfaringer. Deres selv-lavede meninger fører dem til kritik af Kirken og dens autoriteter.

Mine brødre og søstre, jeg nyder mit arbejde i søndagsskolen sammen med jer. Lad os allesammen blive ved med at arbejde for at komme nærmere til vor himmelske Fader og lad vor stolthed være den, at vi er stærke i Kristi evangelium.

Marion N. Davidson, præsident for søndagsskolen.

Gensidig Uddannelsesforening

En ung læge, som lige havde fået sin eksamen, vendte hjem fra universitetet, og blev på stationen modtaget af hele sin familie. Den, som var mest stolt af at byde den første læge i familien velkommen, var den gamle bedstefader. Han sørgede for at få den nybagte læge lidt for sig selv på hjemvejen og sagde til ham:

»Jeg er så stolt af dig, søn, og så lykkelig. Nu er du kommet hjem, og så kan du sætte dit skilt op et eller andet sted i nabolaget og begynde at tage dig af de små børns mæslinger, fåresyge og brækkede arme.«

Her afbrød den unge mand ham og sagde: »Nej, nej, bedstefader, jeg er jo specialist.«

Den gamle herre blev synligt skuffet og spurgte: »Hvad mener du med det? Er du en af disse øje-, øre-, næse- og halslæger, ligesom dr. Smith henne i gaden?«

Hertil svarede den unge: »Nej, jeg er *kun* næsespecialist!«

Den gamle replicerede sarkastisk: »Hvilket næsebor, min søn?«

— — —

Denne lille historie kan godt minde os om, at ganske vist er det godt — og det er også nødvendigt — at præsidenter, rådgivere, lærere og alle andre funktionærer »specialiserer sig«, så de er dygtige, hver på sit felt, men medmindre de samarbejder med alle »lemmerne på legemet«, som Paulus siger, vil arbejdet ikke lykkes.

Man kan ikke nøjes med at studere »næseborene«, man må vide en bunke andet foruden; man må kende alle legemets funktioner, før man specialiserer sig om eet af lemmene. Med andre ord: det er igen samarbejdets kunst og ansvaret for at være ledere, vi peger på. Hvis vi skal være til nogen velsignelse for de unge, må vi være ledere for dem *hele* tiden, ikke blot om onsdagen.

Det er meget vigtigt, at vi kender betydningen af vort ansvar — og arbejder for det.

Glenn A. Smith, præsident for G.U.F.

Primary

Lad børnene føle, de er velkomne!

»Goddag Erik! Du ser vel nok frisk ud. Det er dejligt at se dig; velkommen til Primary idag!«

Det var en lærerinde i Primary, der hilste således på en af drengene; hendes håndtryk, såvel som hendes smil, var varmt og ægte.

Eriks ansigt strålede. Han tog mod den udstrakte hånd og svarede: »Tak, str. Lauridsen, jeg er da også glad for at komme her og for at se dig«.

Det var kun nogle få ord, men de havde deres virkning. Tilsyneladende var de ikke særlig betydningsfulde, og alligevel er det måden, vi modtager børnene på, der betyder så meget. Den kan sætte tonen an for hele Primarymødet, og den har således ikke så lidt at gøre med, om mødet bliver en succes eller ikke. Funktionærerne i Primary bør gøre *alt*, for at Primary kan virke tiltrækkende på de børn, som vi ved er vor himmelske Faders børn.

Der er i os alle en trang til at være sammen med andre, til at vide, at vi hører sammen med nogen. Enhver, som kommer til Primary, skal derfor føle, at de er *virkelig* velkomne, og at man regner dem for noget. Den udrakte hånd, det glade ansigt med det store smil, de venlige ord, navnets nævnelse, således at barnet føler, at »det er *mig*, hun taler til«, alt dette er meget nødvendigt, og det er det, børnene trænger til.

Lader De børnene føle, at de hører til hos Dem? Ved de, at De godt kan lide dem? Sørger De altid for, at der er en ved døren til at byde dem velkommen? Spørg de helt nye efter deres navn; tag Dem ekstra af de generte og de helt små, se efter, at der er nogen, som tager sig af dem i klasserne. Sig noget ekstra til dem, der kun kommer engang imellem.

Det er en meget vigtig del af programmet dette med at byde børnene velkommen, så vi håber, at alle Primaryfunktionærer vil have deres opmærksomhed henvendt på dette punkt. Børnene vil som følge deraf blive mere og mere glade for at komme til Primary.

Marion N. Davidson, præsident for Primary.

Genealogisk forening

Genealogi og tempelarbejde er to ting, som er knyttet meget nært sammen. — I templerne får vi løfter om de største gaver, Gud kan give, nemlig at komme, hvor han er og bevare familiebåndet ubrudt, således som det var omtalt i kredslærerlektionen for januar.

Hvis vi ikke er værdige til at få adgang til et tempel, får vi heller ikke disse velsignelser og denne ophøjelse. — Dette gælder for dem, som har hørt evangeliet, — for dem, som er døde uden at have hørt det, eller som ikke er kommet til en forståelse af evangeliet, gælder

loven om det stedfortrædende arbejde, som vi kan og som vi bør gøre for vore afdøde kære og slægt.

Men for os selv gælder det, at vi gør os værdige til disse velsignelser, og at vi giver os selv anledning til at få dem ved at tage en tur til et tempel.

Nu har vi et tempel i Schweiz, så anledningen er inden for mulighedens grænse; så lad os derfor vise vor taknemlighed mod Kirken, som har givet os denne anledning som en gave, ved at benytte den. — Lad os snarest høre, hvem der kunne tænke sig at være med til Schweiz i dagene 19.—21. juli.

Genealogisk forenings hovedbestyrelse.

Kredslærerindernes budskab

»..... Thi lige så vist som denne vejviser bragte vore forfædre til det forjættede land ved at følge dens anvisning, skal Kristi ord, om vi følger dets anvisning, føre os hinsides denne sorgens dal til et langt mere forjættet land.« (Alma 37:45).

Formål: At påpege at hver enkelt har kraften i sig selv til at nå »det forjættede land« ved at efterleve Kristi ord.

»Kuglen« eller »vejviseren«, som fader Lehi fandt, da den lille gruppe rejsende rejste ind i ørkenen, var blevet tilberedt af Herren for at vise dem den kurs, som de skulle følge. Denne »vejviser« kaldtes også »Liahona«, der betyder »kompas«. Ved at sammenligne Kristi ord med »vejviseren« giver Alma os en smuk og passende lignelse. Kristi ord er bestemt til at påpege vejen til dette herlige land, hvor vi kan leve i Guds nærværelse. Hvor taknemmelige skulle vi ikke være, at vejen er så tydeligt markeret!

Lignelsen fortsætter og kan yderligere anvendes, thi, som Nephi sagde: Viserne virkede ».....i forhold til vor tro og flid og den opmærksomhed, vi viste dem«. (I Nephi 16:28). Selv om vi har et kompas i hånden, er det ikke nogen garanti for, at vi vil nå vort mål. Det er vigtigt for os at huske, at dets praktiske værdi og nytte ligger i uden tøven at følge dets anvisninger.

Nephiterne fandt det ikke altid let at følge »vejviseren«. Til tider vaklede de, var lade til at udøve tro og flid, og så hindredes deres fremgang. Sådan kan det også være med os. Kundskab om Kristi ord, og flid, tro og urokkelig hengivenhed i efterlevelsen deraf er den pris, vi må betale for at opnå »det forjættede land«. At følge og efterleve Kristi ord i tro er vor vejviser, når det gælder om at opnå frelse.

Når vi ved, at vi har taget den rette kurs, giver denne vished os tiltro til at overvinde hindringerne på vor vej, så vi kan se vor rejses mål. Denne forsikring og vished, som Alma giver os, burde forøge vor beslutning om at følge de principper, som vil gøre vort komme til det evige »forjættede land« til en virkelighed.

Kredslærernes budskab.

Forberedelse til tempelægteskab

Forberedelsen til tempelægteskabet eller ægteskabet for tid og evighed bør begynde i barndommen. Det er forældrenes pligt at undervise deres børn i alle evangeliets principper, så de er forberedt til at kunne forstå dem, når de bliver gamle nok til at blive døbt. Dette er et strengt bud, som Herren gav til alle forældre i Kirken. (*Lære og Pagter* 68:25—28).

Forberedelse til et evigt liv i det celestiale rige kan ikke begynde for tidligt i et barns liv. Kloge forældre vil lige fra begyndelsen indskærpe værdien af at holde Herrens bud for deres børn. De skulle forstå, at det er forkert at lyve, at stjæle, at begære det, som tilhører andre. De bør lære at bede, og der bør være familiebønner i hjemmet. Børnene skal lære at læse skriftstederne og blive bekendt med Kristi mission. Der er ingen, som *for* tidligt kan begynde at tjene Herren.

Man danner lige så let gode vaner, som dårlige. Herren sagde: »Den, der søger mig årle, skal finde mig og ikke blive forladt.« (*L. & P.* 88:83). Og et barn er aldrig for lille til at lære. Børn følger deres forældres eksempel. Det er ikke nok, at forældrene siger: »Gør, hvad jeg siger«, hvis deres egne handlinger er lige stik imod. Der må herske retfærdighed i hjemmet. Børn efterligner; de er ivrige iagttagere. Den stadige undervisning i evangeliet, gentagelse af beretningerne fra Jesu mission og om hans tjenere i denne uddeling, såvel som om de gamle, er en vældig spore for børnene til selv at gøre det, som er ret.

Endnu før børnene er gamle nok til at tænke på ægteskab, bør forældrene forklare dem, hvor vigtigt det er, at de forbereder sig til at blive viet i et tempel, så deres ægteskabspagt kan gælde for evigheden. De bør meget ofte fortælle børnene, at *deres* ægteskab blev indgået i templet, og at børnene derfor vil høre dem til gennem evighederne. Hvor forældrene er retfærdige, vil børnene elske dem over alle andre i verden. At vide, at de altid skal høre far og mor til, vil få dem til at ønske at følge i deres fodspor.

Frem for alt bør børnene lære, at dyd er en kostelig gave, de skal vogte på som noget helligt, for den er mere værd end livet. De bør lære at ære og respektere det andet køn og forstå, at urenhed, krænkelser af dyden, er den synd, der kommer næst efter at udgyde uskyldigt blod, og vil berøve dem en af de største velsignelser. Man bør også lære børnene beskedenhed, for det er noget, som i vor tid er snart en saga blot.

Børnene må lære, at når de gifter sig, har deres børn ret til at få alle de rettigheder og privilegier, som fødselen under en ny og evig pagt kan give dem, der holder Guds bud og befalinger, og som elsker Ham.

Bemærk! Manuskripter til næste nummer af »Stjernen« skal indsendes inden den 5. ds.

Personlige nyheder fra nær og fjern.

Fødselsdage:

København: Den 1. februar fylder søster Alfriede Elisabeth Bømervang, Sankelmarksgade 6, 65 år. Hjertelig til lykke!

Den 2. februar fylder søster Ebba Ingeborg Hansen 60 år. Hjertelig til lykke!

Aarhus: Den 10. februar fylder søster Hulda Katrine Madsen 60 år. Hjertelig til lykke!

Den 13. februar fylder broder Lauritz Christiansen 70 år. Hjertelig til lykke!

Aalborg: Den 17. februar fylder søster Marie Petersen 65 år. Hjertelig til lykke!

Den 18. februar fylder søster Karen Marie Nielsen 70 år. Hjertelig til lykke!

Haderslev: Den 22. februar fylder søster Dorthea Rohde 60 år. Hjertelig til lykke!

Randers: Den 27. februar fylder søster Marie Sørine Jensen 60 år. Hjertelig til lykke!

Bryllup i U.S.A.:

Tidligere missionær i den danske mission, Keith A. Pedersen, viedes den 16. december i Salt Lake Templet til Halene Lawrence. »Stjernen« ønsker hjertelig til lykke!

Hilsen fra U.S.A.:

Søster Thyra Thams, tidligere Amager gren, sender fra sit hjem i Hermosa Beach, Californien, de bedste ønsker om et godt og velsignet nytår til søskende og venner i Danmark, specielt i København og Amager.

Besøg fra Amerika: I julen 1955 var adskillige tidligere missionærer i den danske mission på besøg i Danmark under deres orlov fra den amerikanske hær i Europa.

Blandt disse var Kenneth Johnson, som i København mødtes med sin hustru, Tove Leed Johnson, tidligere Horsens, der var kommet med juleskibet »Stavangerfjord« fra Amerika for at tilbringe de sidste måneder af sin mands tjenestetid sammen med ham i Tyskland.

Af andre tidligere missionærer havde vi den glæde at se John Boyd Nielsen, Reed L. Shepherd og Dean Christensen på juleorlov her.

Bryllupper:

København: Lørdag den 17. december viedes to af København grens aktive unge medlemmer, søster Henny Holmegaard og broder Orla Rasmussen. Efter vielsen på rådhuset fik brudeparret Kirkens velsignelse ved en smuk højtidelighed i den smukt pyntede sal i kirkebygningen på Priorvej. »Stjernen« ønsker hjertelig til lykke!

Broder og søster Rasmussen har bedt »Stjernen« bringe søskende og venner en inderlig tak for alt, hvad de havde gjort for at gøre dagen så smuk og højtidelig for dem, som den blev.

Fra missionsmarken

Randers: Lørdag den 3. december afholdt Kvindelig hjælpeforening i Randers sin årlige julefest for grenens ældre medlemmer.

Efter velkomst, sang og bøn, hvor maden samtidig blev velsignet, serveredes flæskesteg med brunede kartofler, rødkål og halverede æbler med gelé og til dessert citronfromage. Efter middagen var der underholdning ved de ældre medlemmer selv, hvorefter missionærerne opførte et juleskuespil, som gjorde stor lykke. Så sang vi nogle af kirkens sange, og til sidst blev der serveret kakao med friskbagt kringle og småkager.

Tilstede 21 foruden missionærerne, der havde forklæde på og serverede, som om de aldrig havde bestilt andet. To søstre, der er rejst til

Amerika, søster Lassen og søster Johansen, havde sendt 3 dollars til festen, og vi er taknemmelige for, at de aldrig glemmer de ældres fest. — En dejlig fest, som alle deltagerne var glade for. A. M.

Aalborg: Søndagsskolen i Aalborg afholdt julefest den 26. december. Efter den indledende sang og bøn sang vi de kendte julesalmer. Så kom julemanden og uddelte præmier til de børn, som havde været mest flinke til at møde op i søndagsskolen. Der blev også uddelt præmier til dem, der holder kirkebygningen ren. Derefter gik vi ned i den lille sal for at lege med julemanden, som uddelte juleposer til børnene. Det var virkelig en dejlig fest, og den største glæde var at se børnenes strålende øjne. Tilstede 131. K. R.

Aalborg: Onsdag den 14. december afholdt G.U.F. i Aalborg en både festlig og smuk julefest. Efter den indledende sang og bøn var der først underholdning, bestående af skuespillet »Hvorfor klokkerne ringede« samt muntre sange og sketches. Efter underholdningen blev der afholdt auktion over 10 juledekorationer, og boderne, som bestod af fiskedam, bio, skydning, o.s.v. blev åbnet, og de indbragte et pænt overskud til fordel for kirkens arbejde. Aftenen sluttede med sang og bøn, og alle var enige om, at det havde været en dejlig aften og en god optakt til julens store glæde. Tilstede 140. H. H.

København: Kvindelig hjælpeforenings kor i København afholdt d. 13. december sin årlige julefest, denne gang i organisten, søster Mary Kaisers hjem. Dirigenten, søster Valborg Jørgensen, som har ledet koret siden det blev stiftet i 1942, tilhører nu Amager gren og er derfor blevet afløst, og da det derfor var sidste gang, koret var samlet under hendes ledelse, blev der taget et billede af det samlede kor, hvoraf også nogle af de øvrige medlemmer har været med fra starten, og hvis ældste medlem er 85 år. Vi bringer dette billede i Stjernen, idet vi benytter lejligheden til at sige søster Valborg Jørgensen en inderlig tak for det store, uegennyttige arbejde, hun så trofast har lagt i koret gennem de mange år, og hvis medlemmer hun altid har omfattet med en enestående kærlighed og tålmodighed. M. K.

Kvindelig hjælpeforenings kor i København.

Frederikshavn: Onsdag eftermiddag d. 14. december afholdt Frederikshavn gren julefest for børnene i salen i Asylgade. Efter at der var åbnet med sang og bøn, blev jule-evangeliet og en julehistorie læst op. Derefter gik vi omkring juletræet og sang vore kære julesange. Vi legede så forskellige lege, og til sidst fik børnene hver en dejlig julepose, og der sluttedes med sang og bøn. Jeg tror, at børnene var glade for festen og syntes, de havde tilbragt en dejlig eftermiddag. Tilstede 62.

Samme aften var der julefest for de voksne, og der var god tilslutning. Vi begyndte som sædvanlig med sang og bøn, hvorefter der var oplæsning af jule-evangeliet og en julefortælling. Vi havde den glæde, at en hel bilfuld af søskende fra Hjørring var her, og de sang »Stille nat, hellige nat«. Så gik vi om juletræet, sang julesalmer og legede forskellige lege. Der blev serveret æbleskiver, ris à l'amande og svesketrifli. Der var en god ånd tilstede, som altid når søskende i Kirken samles, og vi syntes, vi havde tilbragt en dejlig tid sammen. Tilstede 36. E. C.

Julefest i Slagelse.

Slagelse: Lørdag den 17. december havde Slagelse gren julefest, der begyndte kl. 18,30 med et vellykket program, hvor børnene i sang og billeder viste historien om Jesusbarnets fødsel. Derefter dansede vi alle om juletræet og legede julelege under ledelse af søster Ingeborg Nielsen, Flakkebjerg. Vi fik også besøg af julemanden, som havde en sæk fuld af godter til børnene. Alle de 19 børn og 18 voksne, der var tilstede, morede sig dejligt. Vi havde den glæde, at festen blev overværet af distriktspræsidenten, ældste Charles Cochrane, og hans kammerat, ældste Dean Neal, begge fra København.

Aarhus: Tirsdag den 20. december afholdt Højbjerg Primary julefest. Børnene begyndte med at synge julesalmer, og efter bønnen fortalte ældste Roy E. Christensen, hvorledes amerikanerne fejrer jul. Ti ulveunger fra 17. Aarhus flok opførte derefter et krybbespil, som viste, hvorledes de vise mænd fra Østerland først kom til Herodes og derefter fandt vej til Bethlehem. Efter nogle julesange kom julemanden, og børnene fik hver en godtepose. Der blev serveret dessert og småkager til de voksne. Tilstede 61 børn og 15 voksne. *B. H.*

Aarhus: Den 29. december afholdt Søndagsskolen og Primary i Aarhus julefest. Efter at der var sunget julesalmer, dansede børnene omkring juletræet til forskellige julelege. Derefter udleverede søndagsskoleforstanderen poser til børnene. Filmen rullede nu på det hvide lærred til børnenes morskab. Efter at træet var flyttet til side, blev tiden fordrevet med sanglege. Det var alt i alt en vellykket aften. Tilstede ca. 45 børn og 45 voksne. *B. H.*

Aarhus: G.U.F. i Aarhus lagde ud med en stor banket på årets sidste dag. Der begyndtes kl. 18,30 med servering af hamburgerryg og medisterpølse med grønlangkål samt appelsintrifli. Resten af aftenen gik med forskellig underholdning, lege og dans. Salen var pyntet med guirlander og serpentiner, og deltagerne fik alle udleveret hatte og skæmt. I aftenens løb blev der serveret popcorn, og lige inden kl. 24 lange flutes belagt med forskelligt pålæg. Et minut i 24 kom ældste Don Barg ind, klædt ud som det gamle år, og vi hørte nogle bemærkninger fra distriktspræsident, ældste Blaine P. Jensen, og grensforstander, ældste Henry Larsen. På timeslaget kom den 1½ år gamle Paul Gjerløv ind som det nye år, hvorefter forsamlingen sang »Vær velkommen, Herrens år«, og den dejlige aften sluttede med bøn. Tilstede 49. *B. H.*

Aabenraa: Fra Aabenraa skrives til os:

»Vi har lige begyndt en Primary, og børnene var meget opmærksomme. Der var 13 børn og 6 voksne tilstede ved det første møde. Efter at børnene var budt velkommen og der var indledt med sang og bøn, blev børnene delt i to klasser, Lærkerne under ledelse af søster Marie Schmidt, som talte til børnene om et kærligt hjem, og Stifinderne under ledelse af ældste Johnson. Der blev også danset om juletræet, og hver fik en pose godter. Vi følte, at Guds ånd var tilstede, og det er vor beslutning at gøre det bedste, vi kan, vi vil tjene vor himmelske Fader med hele vort hjerte, sjæl, sind og styrke.«

M. S.

Odense: Mandag den 19. december havde Kvindelig hjælpeforening i Odense sin årlige julefest. En smukt pyntet sal med juletræ, nisser og lys dannede rammen om festen. Efter sang og bøn og velkomst holdt grensforstanderen, broder Terje Schiller, en tale til søstrene, hvorefter vi hørte en julefortælling. En lille nisseunderholdning med musik og oplæsning øgede julestemningen yderligere. Til slut blev der serveret forfriskninger, og små julegaver, som søstrene havde medbragt, blev omdelt under megen morskab. Den vellykkede julefest blev afsluttet med sang og bøn.

Tilstede 26.

T. J.

København: Lørdag den 31. december 1955 holdt G.U.F. i København en yderst vellykket nytårsfest i kirkebygningen på Priorvej. Unge og gamle, både fra København og Amager, hvis medlemmer også var blevet inviteret, mødte op i stort tal, og de fik en fornøjelig aften ud af det. Aftenens leder og konferencier var G.U.F.s præsident, broder Jørgen Jensen, der på en glimrende og humorfyldt måde annoncerede aftenens program, der fremtrådte som »3-dimensionalt, kæmpefarve-fjernsyn«! Imellem de afvekslende numre i dette program, der spændte over så forskellige ting som reklame for et sæbemiddel, tryllekunster ved grensforstanderen og diverse sketches, sange og

oplæsninger, spillede et nydannet jazz-band, bestående af seks missionærer, en søster og en ven af kirken, og de tilstedeværende svang sig til de inciterende jazz-rytmer. For de sultne og tørstige var der boder med pølser, frugt, is og sodavand.

Lidt før kl. 24 gik vi alle op i den store sal, hvor vi hørte rådhusklokkerne slå, og hvor vi hilste det nye år med en kort højtidelighed.

M. K.

Vejle: Lørdag den 10. december holdt Kvindelig hjælpeforening i Vejle sin årlige bazar i lokalerne i Raadhuspassagen.

Efter at præsidentinden, søster Nathalie Hansen, havde budt velkommen, og der var åbnet med sang og bøn, var der underholdning, bestående af mundharpetrio, sange og sketches, og der blev derefter åbnet for boderne og for salg af pølser, desserter og orangeade. Vi havde en dejlig aften. Der var 39 tilstede.

N. H.

Fra Kvindelig hjælpeforenings bazar i Vejle.

København: I Amerika findes den smukke skik, at syngende grupper lille-juleaften drager omkring og synger på hospitaler og andre steder for at glæde de syge og ensomme. I København blev der ved et samarbejde mellem den amerikanske ambassade, Pan American Airways, American Express Company og missionærerne arrangeret en rundtur fredag den 23. december 1955 til seks forskellige københavnske hospitaler og stiftelser, hvor et kor, bestående af missionærerne i København distrikt og medlemmer af den amerikanske ambassade, ialt ca. 30, dirigeret af ældste Howard R. Johnson, sang deres »Christmas Carols« (julesange) for patienter og sygeplejersker.

Turen blev en stor oplevelse både for de medvirkende og for dem, der hørte på dem. Det var rørende at se den store glæde, som de smukke amerikanske og danske julesange blev modtaget med, og trods det dårlige vejr med regn og sne, slud og sjap, gik alle sangerne op i deres hverv med ildhu og begejstring, selv om stemmerne efterhånden blev slidt, og de flere steder måtte synge i fri luft, så noderne blev ødelagt af regn og sne, og der lå et lag sjap på det transportable orgel, de medbragte, og som blev trakteret af søster Inger M. Fischer.

Der er ingen tvivl om, at den smukke skik vil blive fortsat i Danmark i de kommende år.

M. K.

Kolding: Kvindelig hjælpeforening i Kolding afholdt bazar lørdag den 3. december. Efter åbningssang og bøn underholdt nogle søskende og missionærer os, der var jysk oplæsning og musikalsk underholdning. Vi havde fornøjelsen af at have søster Mary G. Sorensen tilstede, og vi hørte nogle ord fra hende. Efter auktion var der salg af håndarbejder og forfriskninger. Der var 33 tilstede, og vi havde en dejlig aften sammen.

G. H.

Aalborg: Torsdag den 15. december afholdt Vejgaard Primary julefest under ledelse af præsidentinden, missionær Inge Andersen. Efter den indledende sang og bøn var der en lille underholdning, der begyndte med, at tre af Lærkepigerne, klædt i hvidt og med tændte lys, kom ind på scenen og sang »Et barn er født i Bethlehem«, og de andre Lærker sang med i baggrunden. Så blev der fortalt historier, sunget julesange og leget julelege. Derefter tog alle børnene hinanden i hænderne og gik omkring juletræet og sang julens sange. Julemanden kom også på besøg, og børnene fik nogle fine poser, og før de gik hjem, fik de julegaverne med sig, som de havde lavet til deres forældre.

Vi ønsker at sige tak til alle dem, der hjalp til, at det blev så god en julefest. Alle morede sig strålende. Der var 9 voksne og ca. 80 børn tilstede.

I. A.

Julefest i Vejgaard Primary.

Odense: Odense gren afholdt julefest 3. juledag. Vi åbnede med »Julen har bragt« og bøn, og dansede så om juletræet og sang julens sange. Ind imellem kom de mindste Primarybørn, klædt ud som nisser, og satte sig omkring julegrøden, medens de sang »På loftet sidder nissen med sin julegrød«. Ældste A. Leron Johnsen sang en rig-

tig julesang for børnene, »White Christmas«, så bankede det på døren, og ind kom julemanden med gaver til alle børnene. Så gik det slag i slag med dans, sanglege og uddeling af godteposer. Der var også servering af forfriskninger for dem, der ønskede det. Det var en meget vellykket fest med ca. 50 voksne og ca. 90 børn tilstede.

K. S.

Ful på Bornholm.

Julen på Bornholm begyndte tidligt, da missionærerne afholdt juletræsfest for Kirkens venner og undersøgere torsdag den 22. december. Så snart folk begyndte at samles, var der spænding i luften. Til at hjælpe med ved festen havde de lokale missionærer fået besøg af distriktspræsidenten, ældste Charles Cochrane og hans kammerat, ældste Freddy Dean Neal, som senere skulle spille en vigtig rolle for aftenens succes.

Festen begyndte kl. 19,30 med velkomst til alle aftenens gæster ved ældste David N. Morrell. Vi åbnede med »Det kimer nu til julefest« og bøn ved ældste Neal. Efter »Glade jul, dejlige jul« blev vi mindet om den virkelige betydning af julen, da fru Ingeborg Kofoed læste juleevangeliet. Derefter sang ældste Charles Cochrane »White Christmas«, og fru Edith Nielsen læste et af H. C. Andersens eventyr til stor glæde for alle de tilstedeværende. En anden af Kirkens mange venner, fru Johanne Svendsen, læste et pragtfuldt lille juledigt, og missionærerne slap heller ikke for at tage del i programmet, men fremførte tre morsomme sketches mellem oplæsningerne.

Det var ikke alene et dansk juletræ; det var i amerikansk stil, og vi lærte også noget om tysk jul, da fru Willy Bidstrup sang en typisk tysk julesang på sit modersmål.

Derefter begyndte dansen om juletræet. Alle de tilstedeværende, gamle og unge, små og store, var med og morede sig dejligt. Aftenens clou var besøg af julemanden (ældste Neal). Så snart han viste sig, var børnene med det samme samlet omkring ham. Alle de tilstedeværende fik en lille julepakke fra hans store sæk. Derefter fortsattes dansen omkring træet, og børnene legede typiske danske julelege. Aftenen sluttede med bøn ved ældste Grant M. Radmall.

Festen var en stor succes og skulle hjælpe meget i det fremtidige arbejde i Rønne. Tilstede 70.

D. N. M.

Aarhus: Den 14. december havde Kvindelig hjælpeforening i Aarhus inviteret grenens ældre medlemmer til julefest med spisning. Kl. 18 samledes de om de smukt pyntede borde i den julesmykkede sal, hvor de blev beværtet med klar suppe med boller og karbonader med grønerter. Bagefter blev der stillet hjemmelavet marcipan, frugt og læskedrikke på bordene. Samværet blev dog afbrudt et stykke tid, da grenens medlemmer skulle ovenpå for at se G.U.F.-revyen 1955, som de var inviteret til. Revyens numre fulgte slag i slag, og ind imellem var der sang, musik og oplæsning. Nogle af de unge mænd, som deltog ivrigt i revyens tilrettelæggelse, udarbejdelse og fremførelse, var undersøgere fra M-Mænd- og Gleaner-klassen. Efter revyen, der sluttede kl. 21,30, begav festens deltagere sig igen nedenunder og blev alle beværtet med ris à l'amande. Tilstede ved middagen 24 og til revyen ca. 80.

B. H.

Amager:

Fra broder Helgo Jensens begravelse den 4. december 1955.

Aalborg: Torsdag den 15. december var en aften, som de ældre i Aalborg gren havde set hen til med forventning og glæde, og de blev heller ikke skuffede. Kvindelig hjælpeforening bød på julemiddag, som i år bestod af suppe med boller, tarteletter med høns og ærter, flæsksteg og ris à l'amande. Maden smagte vidunderligt og vederfare-des naturligvis fuld retfærdighed. Aftenens konferencier var broder Klitgård, som nu overgav tiden til medlemmer af G.U.F., som opførte skuespillet »Hvorfor klokkerne ringede«. Den øvrige underholdning bestod af sange, oplæsning og sketches. Aftenen sluttede med sang og bøn, og de ældre her i Aalborg var yderst taknemmelige og glade for den dejlige aften, som de havde tilbragt. H. H.

DÅB

AMAGER:

11. december:

Hans Orson Jan Hansen, døbt af Harry Petersen, håndspålæg-gelse af ældste Ronald O. Harris.

Lilly Ida Hansen, døbt af æld-ste Ronald O. Harris, håndspå-læggelse af ældste Jeremy Soren-sen.

Augusta Sørensen, døbt af æld-ste Jeremy Sørensen, håndspå-læggelse af ældste Ronald O. Har-ris.

KØBENHAVN:

25. december:

Richard Christian Jensen, døbt af Bent Jensen, håndspålæggelse af missionspræsident Junius M. Sørensen.

AALBORG:

18. december:

Anne-Lise Jepsen Larsen, døbt

af Charles Larsen, håndspålæg-gelse af samme.

Mary Jensine Petrea Nielsen Sørensen, døbt af ældste Enoch Henriksen, håndspålæggelse af samme.

ODENSE:

3. december:

Jytte Sejersen Yndgård, døbt af ældste Marlin R. Andersen, håndspålæggelse af ældste A. Leron Johnsen.

Frank Rigensborg, døbt af æld-ste Boyd D. Friel, håndspålæggel-se af ældste Gerald C. Henrichsen.

Rosa Annelise Ellinor Hansen Rigensborg, døbt af ældste Boyd D. Friel, håndspålæggelse af æld-ste Floyd Nelson.

ESBJERG:

11. december:

Erling Frode Larsen, døbt af ældste DeWayne Olsen, håndspå-læggelse af ældste DeVon Jensen.

Vi ønsker de nye søskende hjertelig til lykke og velkommen i Kirken!

Velsignelser:

Aalborg: 4. december 1955: Svend Erik Holstein Johansen og Ruth Thamar Magnussen Johansens to børn, Ernst Henry Holstein Johansen og Birthe Holstein Johansen, velsignet af henholdsvis ældste Enoch Henriksen og Anton Falden.

9. december: Walther Albert Nielsen og Karen Inga Kristensen Nielsens søn, Leif Arnold Nielsen, velsignet af ældste Frederik L. Gregersen.

Skive: 12. december 1955: Svend Aage Reuter og Inger Marie Nielsen Reuters søn, Brian Erling Reuter, velsignet af ældste Blaine P. Jensen.

København: 1. januar 1956: Gustav Olsen og Inge Olsens datter, Dorthe Olsen, velsignet af sin fader.

Ordinationer:

Aalborg: 1. januar 1956: Bennie Wagner ordineret til præst af ældste Enoch Henriksen.

Emigrationer:

København: Den 28. december 1955 er Bent Jensen emigreret til Salt Lake City, Utah.

Den 28. december er Orla Rasmussen og Henny Holmegaard Rasmussen emigreret til Salt Lake City, Utah.

Aalborg: Den 8. januar 1956 er Bennie Wagner emigreret til Salt Lake City, Utah.

Den 8. januar er Helga Broberg emigreret til Kenilworth, Illinois.

Den 8. januar er Karna Birgit Røgilds emigreret til Provo, Utah.

Dødsfald:

Odense: Den 17. december 1955 døde søster Cecilia Marie Jørgensen Hansen, 54 år gammel. Æret være søster Hansens minde!

Aarhus: Den 30. august 1955 døde søster Krista Bertha Jensen Nielsen, 42 år gammel. Æret være søster Nielsens minde!

Den 20. november 1955 døde broder Niels Rasmus Nielsen, 82 år gammel. Æret være broder Nielsens minde!

Den 2. december 1955 døde søster Vilhelmine Augusta Louise Larsen Giessing, 81 år gammel. Æret være søster Giessings minde!

Missionærflyttelser:

15. december: Roy E. Christensen fra Svendborg til Aarhus.
Margaret Renee Andersen fra Odense til Aarhus.
Helen Borgholthaus fra Esbjerg til Odense.
Joyce K. Jensen fra Randers til Esbjerg.
Margit Christiansen fra Randers til Aalborg.
Darlene Joyce Peterson fra Aarhus til København.
28. december: Joseph Tex Johnson fra Aarhus til Randers.
Laurel Madsen fra Randers til Aarhus.
2. januar: Jeremy Sorensen fra Amager til Skive.
Ronald Jensen fra Skive til Aalborg.
Laurel Madsen fra Aarhus til København.
Allen I. Kidd fra Slagelse til Amager.
Severin Sorensen fra Aalborg til Odense.
Floyd Nelson fra Odense til Aarhus.
Robert Baldwin fra Aabenraa til Slagelse.
Howard Ray Johnson fra København til Aabenraa.
Glenn Baugh fra København til Silkeborg.
Paul M. Andersen fra København til Fredericia.
Clarence Jensen fra Fredericia til København.
James Madsen fra Silkeborg til København.

Missionærafløsninger:

Følgende missionærer er blevet hæderlig afløst fra deres arbejde i den danske mission:

11. december: Frederick L. Gregersen fra Banida, Idaho, efter sidst at have arbejdet i Aalborg.

16. december: Inge G. Andersen fra Payette, Idaho, efter sidst at have arbejdet i Aalborg.

Frederick L. Gregersen.

Inge G. Andersen.